

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XVI. Quomodo divinus Ignatius ab urbe Roma deportatus, Antiochiae depositus sit ab Imperatore Theodosio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ab eo conscriptæ, tum oratio quam dixit eidem Imperatori Theodosio, tum quicunque ejus libri admodum utiles circumferuntur.

CAP. XVI.

Quomodo divinus Ignatius ab urbe Roma deportatus, Antiochia depositus sit.

Eodem tempore, ut Joannes Rhetor cum aliis pluribus scriptum reliquit, divinus Ignatius, qui sicut optaverat, ferarum ventres in amphitheatro urbis Romæ pro tumulo habuit: cum robustiora ejus ossa, quæ superfuerant, Antiochiam deportata & in cœmeterio collocata fuissent, multis post annis translatus est: Cum Deus Opt. Max. Theodosio id suggestisset, ut Deiferum Martyram majori honore afficeret, utq; templum jam pridem demoniis consecratum, quod incolæ Tychezum nominabant, fortissimo victori ac Martyri dedicaret. Itaque quod olim fuerat delubrum Genii publici, factum est templum & sacra ædes beati Ignatii, cum sacra ejus reliquiæ ingenti pompa curru in urbem invecatæ & in templo depositæ essent. Quam ob causam publica festivitas quotannis ad nostra usque tempora communi totius populi lætitia celebratur, quam Gregorius ejusdem loci Episcopus, longe adhuc magnificentiorem reddidit. Hæc idcirco illic facta sunt, quod Deus Sanctorum reliquias jam ex hinc honore afficiat. Nam Julianus quidem sceleratus ille ac Deo invisus Tyrannus, cum Daphnæus Apollo, qui Castalium fontem pro voce atque oraculo habebat, consulenti Imperatori respondere non posset, eo quod sanctissimus Babyla de proximo os ei penitus obturaret: invitus & quasi verbere adactus, Martyrem transferendo honoraverat: quando & maximum ei templum juxta urbem extuctum est, quod etiamnum manet: eo consilio, ut demones deinceps libere sua ipsorum peragerent, quemadmodum Juliano, ut ajunt, polliciti fuerant. Hæc scilicet Servator noster Deus hunc in modum dispensavit, ut eorum, qui martyrio perfuncti erant, vis ac potentia declararetur, & sancti Martyris reliquiæ in sanctum transferrentur locum, ac pulcherrimo delubro honorarentur.

Αὐτὸς τε πρὸς αὐτὸν Θεοδόσιον πρὸς Φωνητῶν λόγῳ, καὶ ὅσα τῶν ἐκείνου χρησῶν φέρωντων.

ΚεΦ. 15.

Ὅπως ὁ Θεοφόρος Ἰγνατίῳ ἐκ Ῥώμης ἀπακομιθεὶς, παρὰ ἄντιοχεια κατέτιθη.

Τότε κ' ἰγνατίῳ ὁ Θεωπέσιῳ, ὡς ἰκανοῦ ἢ τῶν ῥήθεισιν ἑτέροις ἰσόρητον, ἐπεισέταξε ὡς ἐξέλετο τὰ Φωνητῶν θηριῶν ἐργασίῳ, ὡς γαστέρας ἐν τῷ τῆς Ῥώμης ἀμφιθεατρῶν καὶ διὰ τῶν ὑπολειφθέντων ἀδελφῶν ὡς ἄλλοι ἀπὸ τῶν ἀνιόχων ἀπεκομιθεῖν, ἐν τῷ καλεσθέντι κοιμητηρίῳ μετατίθειν πολλοὺς ἔσθρον χρόνοις, ὑποθεμένους τὴν παναγὰν τοῦ Θεοδοσίου, τὸν Θεοφόρον μίσει τιμῆσαι τοῖς μαῖσι, ἰερόν τε παλαιῶν δαίμοσι ἀνεμῆσαι τυχαῖον τοῖς ἐπιχωρίοις ὠνόμαστο, τὰ ἀπὸ Φόρων καὶ μάξιμου ἀναθεῖναι καὶ σπῆδος διαγῆναι καὶ τέμενος ἅγιον τῷ ἰγνατίῳ τὸ παλαιὸν τυχαῖον γέγονε, τῶν ἰερῶν αὐτῶν λειψάνων ἡτοιμασθῆναι ἰεράς ἀνά τῶν πόλιν ἐπ' ὀχήματι ἐνεχθέντων, καὶ κατὰ τὸ τέμενος τεθεῖναι. ὅθεν καὶ δημοφιλὴς ἐορθὴ καὶ πάνδημος ἀφροσύνῃ μεχρὲς ἡμῶν τελεῖται, πρὸς τὸ μεγαλοπρεπέστερον τῶν ἰεραρχῶν κρηγορίῳ ταύτην ἔδειξαι γέγονε ταῦτα ἐκείθεν, εἴθεν ἔπειτα τὰς ὁσίας τῶν ἁγίων τιμῶν μνήμας ἰουλιανὸς μὲν τῷ ὀλίγηρι, ἢ Θεοσυγῆς τυραννίς, ἄκων καὶ μασιζόμενος, ἐπεὶ δὲ μὴ ὁ δαφναῖος ἀπέλλων, ὁ Φωνητῶν καὶ προφητεῶν τῆς κασαλίας ἔχων, ἀνελεῖν τὴν δύνασιν τῶν βασιλεῶν χρεῖσθαι ζόμενος, βαβύλα ἔργον παλαιῶν ἐκ γείνων ἐπισομιζοῖται, πρὸς μάλιστα τὸν ἅγιον. ὅτε καὶ νεὸς αὐτῶν πρὸ τῆς πόλεως παμμεγέθης ἀνίστατο, ὁ καὶ μεχρὲς ἡμῶν σωζόμενος ἵνα λοιπὸν οἱ δαίμονες ἐπιαδείας τὰ οἰκεία δρῶεν, ὡς φασὶν ἰουλιανὸς φθῆναι τέρας ἐπαγγέλασθαι. τὸτο δ' ἄρα τὸ οἰκονομῆμενον ἄρα ἔσθησε Θεὸς, ὡς αὐτῶν μεμαρτυρηκότων ἡ δύναμις ἐκδηλοῦν καὶ ἔργον ἁγίου μάξιμου τὰ διαγῆναι λειψάνων διαγῆναι μετενεχθεῖν χώρῳ, καλλίστῳ τεμένει τιμώμενα.